

Apáti Bence: A ballib sajtó hamis semlegessége

2022 október 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Az ellenzéki újságírás függetlenobjektív identitása abszurd elképzelés

Bár a baloldali, ellenzéki sajtó szereti úgy meghatározni a rendes, tisztességes és demokrata polgárt, hogy az illet? kizárólag akkor tekinthet? rendesnek, tisztességesnek, valamint demokratának, ha minden percét az éppen aktuális hatalom kritizálásának szenteli, de azért ez a valóságban nyilvánvalóan nem így m?ködik.

Ahogyan egy m?vész is politizálhat, foglalkoztathatja a közélet, zavarhatják egyes politikusok vagy identitáspolitikai törekvések. A m?vész a liberálnáci vélekedéssel szemben nemcsak ellenzéki meg liberális vagy baloldali lehet, hanem akár keresztény meg konzervatív, jobboldali is, uram bocsá' kormánypárti. (Clintont és Obamát is imádták Amerika ballib színészei.)

Az alkotó természetesen nyugodtan szimpatizálhat az éppen aktuális hatalommal, a kormányzó er?kkel.

Az ugyanis nem úgy m?ködik, hogy mondjuk a jobboldali, konzervatív érzelm? m?vész, amikor megnyeri a választást az értékrendjéhez közelálló párt, másnap reggel felkel, kissé álmosan és ny?gösen belenéz a tükörbe, majd vadul elkezdi gy?lölni azt a politikai tömörülést, amelynek az értékeivel az el?z? napig egyetértett.

Teljesen abszurd elképzelés, hogy egyik pillanatról a másikra értéktelen kacattá válnak az addig általa értékesnek ítélt gondolatok, célok, üzenetek, majd mondjuk a liberális m?vész nekiáll azért harcolni, érvelni, esetleg alkotni, hogy az a liberális értékeket valló párt, amelyikre leadta a szavazatát, bukjon meg, majd kerüljön hatalomra egy konzervatív.

Egy közélet iránt érdekl?d? választópolgár azért szavaz az egyik oldalra, mert az a célja, hogy az általa kedvelt párt olyan világot hozzon létre, amelyben jobban érezheti magát, amely közelebb áll az értékrendjéhez.

Hihetetlen, hogy ezt magyarázni kell, ugyanis teljesen evidens dolgokról beszélgetünk, mégis szükséges, mert a magát függetlennek, objektívnak és értéksemlegesnek nevez? újságok egy ilyen világot próbálnak hazudni nekünk most már több mint tizenkét éve.

Ha már értéksemlegesség: húsz évvel ezel?tt a baloldali és a liberális újságok még nyílt lapokkal játszottak, nem voltak se párt-, se értéksemlegesek, a Népszabadság például teljesen nyíltan vállalta, hogy az akkor kormányzó MSZP-vel szimpatizál, vagy hogy baloldali értékeket képvisel, és így tett a Magyar Narancs és az Élet és Irodalom is, bár ezek a hetilapok inkább liberális szellemiség?ek voltak, és az SZDSZ-t támogatták.

Nemcsak úgy a f? alatt, a sorok között, hanem teljesen nyíltan. Érveltek a baloldali gondolatok vagy a liberális eszmék mellett. Nem szégyellték magukat, nem rejtegették az identitásukat, nem árultak zsákbamacskát. Nem csapták be az olvasókat.

Ilyen típusú ellenzéki újságírás manapság egyszer?en nem létezik. Illetve mégis: a Hírklikk, az Alfahír vagy Nyugati Fény ilyesmit csinál, pártpénzb?l készít vegytiszta pártpropagandát, ami egyébként a függetlenobjektív sajtót valamilyen furcsa okokból nemigen zavarja; úgy t?nik, mégsem a propagandával, a pártos újságírással van bajuk, hanem a Fidesszel.

De vissza az eredeti tárgyunkhoz. A Telex, a 444, a HVG vagy a 24.hu teljesen elengedte az ?szinteséget a pártszimpátia és az értékrend tekintetében. Úgy tesznek, mintha pontosan egyenl? távolságot tartanának a jobbtól és a baltól, a Fideszt?l és a Momentumtól, amit mostanában azzal magyaráznak, hogy a sajtó legfontosabb feladata a hatalom ellen?rzése, az, hogy ?rkutyaként felügyelje a demokráciát és a jogállamiságot.

Érdekes tendencia az is, hogy a Népszava kivételével gyakorlatilag elt?ntek a véleménycikkek, a publicisztikák; a HVG ugyan még közöl nagy ritkán effajta írásokat, de a Telex vagy a 444 csak szök?évente egyszer, és az anyagokat akkor is gyakran küls?s szerz?kt?l rendelik.

Ezzel is azt a látszatot keltve, mintha ?ket kizárólag a száraz tények érdekelnék, mintha kizárólag az objektív igazságot képviselnék, amibe semmiképpen sem fér bele egy publicisztika. Az, hogy véleményük van egy adott eseményr?l, törvényr?l, intézkedésr?l, emberr?l vagy politikustól, nem fér bele a függetlenobjektív identitásukba.

A jelenség egyébként speciálisan magyar, azon belül is balliberális. Aki ismeri a nemzetközi sajtó világát, az pontosan tudja, hogy a publicisztika rovat minden nagy újság szerves és népszer? tartozéka, az olvasók szeretik, a

lapok pedig bátran le is közlik az írásokat, ahogyan attól sem félnek, hogy felvállalják, melyik párttal, vagy elnökkel, miniszterelnökkel szimpatizálnak.

Magyar társaik viszont nem, s?t úgy tesznek, mintha az újságírás eleve kizárná azt, hogy egy lap valamilyen mértékben elkötelez?djön egy párt vagy egy ideológia mellett. Az el?bb felsorolt újságok például a tendenciózus hírcikkeiken vagy megszólalóikon keresztül a sorok között azért mindig egyértelm?en megüzenik, hogy mi a helyes, illetve a helytelen.

Csak a tudatlan olvasó nem látja, hogy mindegyikük baloldali, illetve liberális, a konzervatív, jobboldali javaslatokat, gondolatokat, törvényeket, illetve politikusokat mindennap megpróbálják nevetségessé tenni, kigúnyolni vagy épp gy?lölet tárgyává tenni.

Kristálytisztán látszik, hogy bár a függetlenség, az objektivitás, a semlegesség álarcát viselik, de úgy gy?lölik a Fideszt és Orbán Viktort, mint a patás a tömjénfüstöt.

Írásaikban a baloldali vagy a liberális ideológia mellett érvelnek, gondoljunk csak a migrációra, az LMBTQ-témákra, a történelmi egyházakra vagy akár az abortusz körüli vitákra.

Ellentétben azzal, ahogyan a balliberális sajtó mondjuk húsz évvel ezel?tt m?ködött, ezt úgy teszik, mintha a témák melletti érvelés egyetemes igazság lenne, és elhallgatják, eltitkolják az olvasók el?l, hogy szó sincs ilyesmir?l, minden európai országban vagy éppen az Egyesült Államokban teljesen normális gyakorlat, hogy egy adott ügyet ideológiai okokból támogat vagy ellenez a jobb- és a baloldali sajtó.

Azonban Magyarországon a legolvasottabb balliberális lapok egy olyan hazugságot igyekeznek elhitetni az olvasóikkal, hogy nem létezik jobb- vagy baloldali újság és újságíró, kizárólag függetlenobjektívre meg kormánypropagandistára lehet osztani a két tábort.

Újfent kénytelen vagyok emlékeztetni az igen tisztelt balliberális kollégákat, hogy a kritikai újságírást az önkormányzatok, a f?város, illetve a f?polgármester esetében is nyugodtan lehet gyakorolni. Az ellenzéki vezetés? városok, kerületek és polgármesterek ugyanis kormányzó, értsd: hatalmi pozícióban vannak.

És persze repesve várom a f?városi fenntartású színházak azon m?veit, amelyek keményen kritizálják a pénzeket, támogatásokat és színházigazgatói székeket osztogató, nyelveket nem beszél?, hazudós, szankciópárti f?polgármestert.

Ha már írásomat a hatalmat kritizáló m?vészekkel kezdtem.

Borítókép: Mártha Imre, az FKF Nonprofit Zrt. felügyel?bizottságának elnöke, Karácsony Gergely f?polgármester, Tütt? Kata f?polgármester-helyettes és Szalmásy Miklós István, a F?városi Közterület-fenntartó Zártkör?en M?köd? Nonprofit Részvénytársaság (FKF Nonprofit Zrt.) megbízott vezérigazgatója (Fotó: MTI/Máthé Zoltán)

Apáti Bence - www.magyarnemzet.hu

Ajánló